

sige, at plage Hs. kgl. Højhed for at opnaa den samme Udmærkelse.

Jeg bør desuden ikke skjule for Kronprinsen, at om man end ikke kan nægte Kammerherre Suhm en vis omfattende Læsning (*une certaine érudition*), saa har han dog ikke Ord for at være en virkelig lærd Mand, og at man med Hensyn til flere af hans Skrifter hverken i Udlandet eller her hjemme fælder nogen gunstigere Dom; men endelig har, hvad der er det værste, hans Vandel i en enkelt bestemt Retning været saa lidet sømmelig og saa lidet værdig for en Mand i hans Stilling og med hans Rang, at den endog i flere Aar efter hverandre har vakt en offentlig Skandale, som Intet vil kunne bringe i Forglemmelse. Dette er saa sikkert, at hans Hustru endog i den sidste Tid skal have gjort indledende Skridt for at blive skilt fra ham.

Alt dette maa De naturligvis, kjære Ven, sige til Prinsen, og hvis Hans kgl. Højhed endnu derefter har nogen Tvivl, saa tilføj, at jeg beder ham ikke bestemme sig, førend han har hørt, hvad Hans Excellence Bernstorff mener derom. Saa-danne som Forholdene ere i Øjeblikket, finder jeg Sagen alvorligere, end jeg paa noget andet Tidspunkt vilde finde den.

Jeg omfavner Eder, kjære Ven, i Tankerne“ o. s. v.

5.

Digt af Philippe Grouvelle til P. A. Heiberg.

Meddelt af E. Holm.

Grouvelle var fransk diplomatisk Agent her i Kjøbenhavn paa den franske Revolutions Tid. Han kom hertil i Slutningen af August 1793. Uagtet Regeringen her hjemme ikke anerkjendte den franske Republik i de første Aar efter dens Oprettelse 21 Septbr. 1792 og altsaa ej heller officielt anerkjendte nogen Repræsentant for den, gav den dog sit Samtykke til, at Grouvelle maatte opholde sig her i den Egenskab, og Bernstorff forhandlede tidt med ham. Men da Regeringen i Begyndelsen af 1796 anerkjendte Republiken, blev han dens

„befuldmægtigede Minister“ her, og han havde som saadan sin første Audiens hos Kristian VII d. 4 Marts 1796. Det nøje Forhold, hvori Grouvelle stod til flere Oppositionsmænd her hjemme, særlig P. A. Heiberg, bragte ham senere paa Kant med den dansk-norske Regering, og da den derfor efter Konsulatets Indførelse i Frankrig lod udtale sit Ønske for Bonaparte om at faa ham afløst af en anden Diplomat, gik den nye franske Magthaver villig ind derpaa. Originalen til det her aftrykte Digt findes i P. A. Heibergs Stambog. Denne opbevares i den Collinske Manuskriptsamling, der nu ejes af Cand. mag. Jonas Collin. Digtet meddeles med dennes Samtykke. Som Underskriften viser, er det skrevet i de sidste Dage af December 1794.

Stances.

La guerre contre les tyrans
est le plus noble emploi du tems et du génie;
dans ce nombre, Heiberg, je comprends
tant de sots, par qui seuls fleurit la tyrannie.

Du poignard sacré de Brutus
ta main n'est point armée; et pour réduire en poudre
ces noirs ennemis des Vertus
ni le Ciel, ni Jourdan¹⁾ ne t'ont remis leur foudre.

Mais quoi! L'arc vainqueur d'Apollon
a-t-il moins de nerf que son luth n'a de grace?
tu tiens, pour venger la raison,
le fouet d'Aristophane et l'aiguillon d'Horace.

J'aime à te voir sur les felons
lancer un malin drame et des couplets caustiques:
l'eau bénite cause aux démons
des cris(?) moins aigus, de moins rudes coliques.

¹⁾ Jourdan, den bekjendte franske General, som netop i Aaret 1794 havde erobret Belgien og trængt den østerrigske Hær tilbage over Rhinen.

Des humains l'amour généreux
perce en tes moindres chants; c'était l'art de Voltaire,
d'un air bachique un trait heureux
sort, et confond des Noirs la Ligue sanguinaire

Honneur au libre chansonnier!
C'est le tribun d'un peuple encore esclave.
Du loup qu'il pince et fait crier
Brebis commence à rire; elle en devient plus brave.

Comme l'effronté Mazarin
les grands ont dit entre eux: *qu'il chante, mais qu'il paye!*
Erreur! Le bonsens du refrain
germe avec le bon-mot; en pensant on s'égaye.

Sûr de plaire, sûr de servir
Chante; et sans trouble vois la cabale homicide
de pamphlets, d'arrêts t'assaillir.
Minerve dès longtems te prit sous son Egide.

Tes mœurs pures comme les vers
Sont aussi des méchans la satire importune,
et pour défier l'univers
la Raison fit ton rang, le travail ta fortune.

Mais que dis je? Ah! plutôt, je dois
en conseiller prudent, retenir ton courage;
au gré des tems baisse ta voix,
des despotes sans frein trompe la dent sauvage.

Un mot moins fort souvent dit mieux;
en tour(s) fins et discrets ton esprit est fertile;
des rimeurs fuis l'orgueil oiseux;
Ose être moins piquant pour être plus utile.

Ton arc est tendu, le trait part
regarde alors ton fils, ton épouse charmante.
Sourire ingenu, doux regard
émoussent à propos l'Epigrame sanglante

En mitigeant les Vérités
 ne crains pas que les airs de ta Muse badine
 soient moins sentis, soient moins cités.
 Le peuple entend le Vrai, mit on triple sourdine!

Salut! Bon troubadour du Nord
 penseur libre, ame franche; et les sots et les sage
 pour t'honorer sont tous d'accord,
 lui par son amitié, ces messieurs par leur rage.

Copenhague == le 4 nivose == L'an 3me de la République
 française — une et indivisible.

Ph. Grouvelle.

Rettelser.

- S. 74 L. 3 f. o. nægstelig, læs: ængstelig.
 - 166 - 2 — til, læs: til.
 - 167 - 6 f. n. tilbage, hertil efter, læs: tilbage hertil, efter.
 - 168 - 13-12 f. n. pave Leos breve, læs: pavebreve.
 - 199 - 17 f. n. dertor, læs: derfor.
 - 222 - 3 f. o. Søn, læs: Broder.
 - 444 - 13 — par, læs: pas.
 - 639 - 13 — Søitøimester, læs: Sotoimester.